

slike: *Skupina dominikanskih svetaca* u crkvi Sv. Antuna Opata u Rovigu (poslije crkva Sv. Dominika) iz 1770, *Čudo Sv. Vinka Ferarskog* u crkvi Sv. Dominika u Splitu i *Sv. Franjo Ksaverski pred raspelom* u crkvi Sv. Filipa u Splitu (1788). U njegovu radu osjeća se utjecaj mlet. slikarstva kasnoga XVIII. st.

LIT.: K. Prijatelj, Splitski barokni slikar Sebastijan Devita (De Vita), Prilozi – Dalmacija, 1966. – Isti, Tri doprinosa o splitskim baroknim slikama, Bulletin JAZU, 1979, 47. – Isti, Novi podaci o splitskom baroknom slikaru Sebastianu Deviti (De Vits), Radovi IPU, 1992, 16. K. Plj.

DEVLIĆ, Radovan, crtač stripova i animator (Zagreb, 5. VII. 1950). God. 1969 – 75. radi u »Zagreb-filmu« kao animator, 1977. počinje djelovati s grupom crtača »Novi kvadrat«. Ilustraciji pristupa kao potpuno samostalnoj disciplini, uspješno ostvarujući prijelaz iz jednoga medija u drugi. Ilustrirao knjige D. Horvatića *Grički top* i *Biser-voda s Manduševca* (1990). Samostalno izlaže od 1981.

DEZIDERIJ KOTORANIN, kipar (Kotor, XVII. st.). God. 1654. izradio za kotorsku crkvu Sv. Duha mramorni reljef *Bl. Dj. Marije s djetetom* te Sv. Franjom Asiškim i Sv. Bernardinom Sienskim, danas u stolnoj crkvi. Na reljefu je potpis majstora i god.: »Opvs fratris Desiderii a Cattaro anno Domini MDCLIII«.

LIT.: K. Prijatelj, Reljef Desiderija Kotoranina, Zbornik za likovne umetnosti (Novi Sad), 1972, 8.

DEŽELIĆ, Berislav, scenograf, lutkar i slikar (Zagreb, 14. XI. 1920 – 22. VI. 1982). Studirao je arhitekturu na Tehničkom fakultetu u Zagrebu. Bavio se poglavito kazališnom scenografijom i kreacijom lutaka. Opremao je kazališne predstave u Subotici (1945 – 48), Novom Sadu (1948 – 51), Rijeci (M. Krleža, *Leda* 1951; G. Verdi, *Aida* 1953), Puli (1953 – 56), Varaždinu, Splitu te od početka 60-ih godina u zagrebačkim kazalištima: Zagrebačkom kazalištu lutaka (R. Wolf, *Alibaba i četrdeset razbojnika*, 1961; I. Bakmaz, *Jeronim i lav*, 1980), HNK (G. Puccini, *La Bohème*, 1963; I. Zajc, *Nikola Šubić Zrinski*, 1982), Dramskom kazalištu »Gavella« (H. Ibsen, *Neprijatelj naroda*, 1967), Teatru ITD i dr. Svojim scenografijama i lutkama oslobođenim svake dekorativnosti i svedenima na jednostavne oblike i simbole stvorio je poseban i prepoznatljiv lik. izraz Zagrebačkog kazališta lutaka te ostvario antologijske predstave hrv. lutkarstva. Samostalno je izlagao slike i crteže u Rijeci 1958. i plakate u Zagrebu 1980.

LIT.: B. Hlevnjak, Plakati ZKL ili Berislav Deželić (katalog), Zagreb 1980. – M. Baričević, Berislav Deželić, Vjesnik, 24. VI. 1982. – Repertoar hrvatskih kazališta 1840 – 1860 – 1980, I i II, Zagreb 1990. V. Fo.

DIADORA, glasilo Arheološkoga muzeja u Zadru. Obraduje arheol. teme iz našega primorskoga pojasa, posebno S Dalmacije. Od 1959. objavljeno je četrnaest svezaka. Glavni urednici: M. Suić (I – III. sv.), Š. Batović (IV – IX. sv.) i R. Jurić (X – XIV. sv.).

DIKLO, naselje SZ od Zadra, spominje se u XI. st. U središtu je romanička crkva Sv. Martina iz XII. st. s posvetnim natpisom u luneti portala. Ima tri traveja s križnim svodovima i bočne zidove raščlanjene lukovima na konzolama. Uz more je crkva Sv. Petra s romaničkim portalom, a pokraj sela Petračana utvrđena romanička crkva Sv. Bartula s masivnom kulom na pročelju. Seoska stambena arhitektura ima ambijentalnu vrijednost. Pokraj crkve Sv. Martina sagrađena je kula promatračnica.

LIT.: I. Petricoli, Tri romaničke građevine u Diklu, SHP, 1955, 4.

I. Pet.

DIKOVAČA, brežuljak u selu Zmijavcima J od Imotskoga gdje se nalaze steći u obliku ploče ili sarkofaga. Ispod gomile na lok. *Crkvina* otkrivena je starokršć. crkva; pri novijim istraživanjima pronađena je krstionica bazilikalnog oblika s križnim krsnim zdencem te u crkvi još jedan vjerojatno plitki krsni zdenac okrugla oblika sa stepenicama.

LIT.: I. Tonković, Starokršćanska crkva pod gomilom »Dikovača« u Zmijavcima župe Podbabja Imotskoga, Bulletin ASD, 1899. – I. Nikolajević, Figurativni reljefi iz Dikovače i Zenice, VjAHD, 1961 – 62. – N. Cambi, Nuove scoperte di archeologia cristiana in Dalmazia, Actes du XIe Congrès international d'archéologie chrétienne, Rome 1989. N. Ci.

DIMINIĆ, Josip, kipar i grafičar (Sveti Lovreč kraj Labina, 17. VI. 1937). U Zagrebu je završio Školu primijenjene umjetnosti 1957. i diplomirao slikarstvo na Akademiji 1963 (M. Tartaglia). Od 1964. živi u Labinu, gdje je 1968 – 69. bio ravnatelj Narodnoga muzeja. Od 1978. docent, od 1984. redoviti profesor kiparstva na Pedagoškome fakultetu u Rijeci. Prve skulpture oblikuje u drvu 1963 (*Glava, Torzo*), potom radi

J. DIMINIĆ, *Dodiri*

J. DIMINIĆ, *Moj čovjek*

